

AUSIÀS MARCH

POESIES

VOLUM III

EDITORIAL BARCINO
BARCELONA

1993

Í N D E X

	<u>Pàgs.</u>
XLVI. Veles e vents han mos desigs complir . . .	5
XLVII. Bé-m meravell com l'ayre no s'altera . . .	9
XLVIII. Ab vós me pot Amor ben esmenar . . .	12
XLIX. A mal estrany és la pena estranya . . .	15
L. Sí com aquell qui per sa nfninitat . . .	18
LI. Tal só com cell qui pensa que morà . . .	21
LII. — Clamar no-s deu qui mal cerqua e troba.	24
LIII. Ab tal dolor com l'esperit s'aranqua . . .	28
LIV. ¿Qui, sinó foll, demana si-m enyor . . .	31
LV. Per molt amar ma vida és en dupte . . .	34
LVI. Ma voluntat, amant-vos, se contenta . . .	38
LVII. Por de pijor a molts fa pendre mort . . .	41
LVIII. Sí com l'om rich que per son fill treballa .	45
LIX. Sí co-l malalt que-l metge lo fa cert . . .	47
LX. Mes voluntats, en gran part discordants .	50
LXI. O fort Dolor!, yo-t prech que mi perdons.	53
LXII. ¿Qui-m mostrarà la Fortuna loar . . .	57
LXIII. ¿Qui-m tornarà lo temps de ma dolor . . .	61
LXIV. Lo temps és tal que tot animal brut . . .	65
LXV. No só gosat en demanar mercè . . .	67
LXVI. Algú no pot haver en si poder . . .	70
LXVII. Ja de amor tèbeu jamés no sia! . . .	73
LXVIII. No-m pren axí com al petit vaylet . . .	77
LXIX. Clar és e molt a tots los amadors . . .	79

	<u>Pàgs.</u>
LXX. Per què m'és tolt poder delliberar? . . .	84
LXXI. ¿Què-m ha calgut contemplar en Amor .	88
LXXII. Paor no-m sent que sobreslaus me vença .	95
LXXIII. No pens algú que-m allarch en paraules .	98
LXXIV. Als fats coman tot quant serà de mi . .	103
LXXV. ¿Qui és aquell qui en Amor contemple .	106
LXXVI. On és lo loch on ma pensa repose? . .	113
LXXVII. No pot mostrar lo món menys pietat . .	115
LXXVIII. No quart avant ne membre lo passat . .	117
LXXIX. O vós, mesquins, qui sots terra jaheu . .	121
LXXX. Tot laurador és pagat del jornal . . .	124
LXXXI. Axí com cell qui-s veu prop de la mort .	125
LXXXII. Quant plau a Déu que la fusta peresqua .	126
LXXXIII. Si co-l malalt, qui lonch temps ha que jau.	127
LXXXIV. Tant he amat que vinch en desamar . .	127
LXXXV. Lexe la Sort lo seu variat torn	131
LXXXVI. Si-m demanau lo greu turment que pas .	135
LXXXVII. Tot entenent amador mi entengua . . .	136
LXXXVIII. Malament viu qui delit pert de viure . .	158
LXXXIX. Cervo ferit no desija la font	164
XC. No-s maravell algú perquè-m enyor . . .	168